

Hartelijk dank voor al jullie blikken van medeleven.

Lidy en Mark

Johan en Monique

Géry en Mireille

Klein- en achterkleinkinderen

*Het is goed zo. Ik heb een mooi leven gehad.
Ik heb genoten...*

In dankbare en liefdevolle herinnering aan

Rien Keukens-Burgers

echtgenote van Wim Keukens †

*Ubbergen, 31 december 1933

† Leuth, 6 juni 2025

Bij ons mam thuis stond de deur altijd open en de koffie stond voor iedereen klaar. Ze was sociaal, zorgzaam, stond positief in het leven en had een groot doorzettingsvermogen. Ze stond altijd klaar voor ons en iedereen die haar lief was. Ze was de oudste in een gezin van zeven kinderen, waarvan 2 kinderen kort na de geboorte zijn overleden. Ze had een goede band met haar broer en zussen. In de Tweede Wereldoorlog moest het gezin evacueren naar de Achterhoek. Na de lagere school ging ze een jaar naar de huishoudschool en daarna nog naar de naaiopleiding. Daarna ging ze werken bij verschillende gezinnen. In 1950 ontmoette ze ons pap en 7 jaar later trouwden ze. Mam wilde graag moeder worden maar haar eerste zwangerschap liet vijf jaar op zich wachten. Na de geboorte van hun dochter volgden tweeënhalf jaar later nog een zoon en toen mam negenendertig was kwam er onverwacht maar zeker gewenst nog een zoon bij. Het zorgen voor anderen en zichzelf op de

tweede plek zetten zat er al vroeg in maar ons mam was niets te veel en het zorgen deed ze met liefde en toewijding. Pap deed het werk op de boerderij en mam zorgde voor ons en het huishouden. In 1991 werden mam en pap voor de eerste keer oma en opa, dit vonden ze heel speciaal. Een jaar later werd pap ziek en hij overleed. Hoewel ze hem erg miste probeerde ze zo goed en kwaad als het ging de draad weer op te pakken. Er volgden nog zes kleinkinderen en op ieder van hen was ze enorm trots en ze was altijd oprecht geïnteresseerd.

Mam had veel hobby's en was een bezige bij. Zo deed ze aan handwerken, naaien, puzzelen, was lid van meerdere kaartclubjes, ging elke week zwemmen en was lid van de ouderenvereniging van Leuth en Beek. Ze was trouw supporter bij de sportwedstrijden van haar kinderen en kleinkinderen en ging graag kijken naar optredens van mannenkoor de Kèls uit Groesbeek. De geboorte van haar eerste drie achterkleinkinderen meemaken maakte haar intens gelukkig. Mam genoot van de kleine dingen in het leven en vond zelf dat ze een heel mooi leven heeft gehad. De laatste twee weken werd haar lichaam steeds zwakker, haar geest bleef sterk tot op het laatst. We hebben samen nog fijne dagen gehad waarin we herinneringen hebben kunnen delen met haar en met elkaar. Mam had voor ieder van ons nog een persoonlijk woordje en drukte ons op het hart dat de betekenis van slechts twee woorden het allerbelangrijkste zijn in het leven; verdraag elkaar.

Lieve mam, loslaten is moeilijk als er zoveel is wat je vast wilt houden. Dank je wel voor wie je was en wat je voor ons en vele anderen betekend hebt. Rust zacht.